

בית כנסת

★☆☆"בית יוסף"☆☆★

*** 2108 Ocean Parkway Brooklyn, N.Y. 11223 ***

מאת: הרב אהרן פרחי

נשיא: אלי לוי

הפטרה: **חזון ישעיהו**

מקאם: **חג'אז**

פרשת דברים

10 באוגוסט, 2024

עלון מספר 1197

ו' באב, תשפ"ד

הדלקת נרות 7:42 * שקיעה 8:00 * שיר השירים 7:00 ואח"כ מנחה ליל שבת * שחרית שבת 8:15
מנחה שבת 7:25 * מוצאי שבת 8:41, וע"פ רבנו תם 9:11 * זמן טלית 4:43 * שעה זמנית 80:00
עלות השחר 4:27 * נץ החמה 6:03 * מנחה חול 7:00 * ערבית מנין מוקדם 6:56
צאת הכוכבים 8:36 * סוף זמן קריאת שמע 8:27 * סוף זמן עמידה 9:47 * חצות היום והלילה 1:01

המעוניין ליצור קשר עם הרב אהרן פרחי: (646) 552-3412

המעוניין לתרום לעלון שבועי זה ישלח את תרומתו ל:

Vaad Tehilim Torah, c/o R' A. Farhi

2415 Ocean Parkway, Brooklyn NY 11235

נא לא לעיין בעלון זה בשעת התפילה או קריאת התורה

וריבכם. השלישי: ישעיה הנביא, רואה את עם ישראל שולט בארצו ובית המקדש קיים ואיש תחת גפנו ותחת תאנתו, ובמקום להודות לה' על מצבם הטוב, אלא היו כפויי טובה, ישראל לא ידע, עמי לא התבונן, לכן אמר להם: איכה היתה לזונה לשון קינה. הרביעי הוא ירמיהו, שאמר: איכה ישיבה בדד. מקונן על העונש ועל חורבן הבית, והביאו על עצמם את כל הצרות האלו. מכל זה נלמד מוסר לדרך החיים: שלא נהיה כפויי טובה, לא נקנא אחד בשני, לא נרדוף אחד את השני, אלא נוותר ונסלח ולא נקפיד, ונהלל לה' על כל הטובות שנתן לנו, ונהיה שמחים בחלקנו, לכן אומרים לה': חדש ימינו כקדם. מה זה "כקדם"? כמו האדם הראשון שנאמר עליו וישכן אותו מקדם לגן עדן, כדי שנעריך את מצבינו ונקיים מצוות ה' ונשמח בביאת הגואל אמן.

פרפראות על הפרשה

אחרי שמשה הוכיח לישראל בתחילת הפרשה על כל העוונות שעשו במדבר, ופתאום מברך אותם ואומר להם: "ה' יוסף עליכם ככם אלף פעמים". מה הקשר הזה בין התוכחה הקשה לבין הברכה? אמר רבי אחא: יכולים היו ישראל לומר למשה: משה רבינו!... על

ארבע פעמים נזכרת תיבת "איכה", שתיים בתורה ושתיים בנביאים. ותיבת "איכה" היא לשון קינה וצער. מה הקשר ביניהן? איכה הראשונה היא אמרה ה' לאדם הראשון, אחרי שחטא, אמר לו: "איכה", אבל באמת היא לשון איכה, לפי שאין לפני ה' שום נסתר לא האדם הראשון ולא מלאכים ולא שום נברא, אלא הכל גלוי וצפוי לפניו. לכן, תיבת איכה היא כמו תיבת איכה של משה שאמר: "איכה אשא לבדי". לכן עתה נתחיל לפרש מהי הקינה בלשון איכה של האדם הראשון ושל משה רבינו ושל הנביא ישעיה ושל הנביא ירמיה. וכולם עולים בקנה אחד. נתחיל באדם הראשון: היה חי בגן עדן חיי שלווה ומנוחה וכל היקום היה משרת אותו כמו מלך, רק איסור אחד היה לו: שלא לאכול מעץ הדעת. והנה, למרות שיש לו הכל, חוץ מדבר אחד, אפילו הכי רצה יותר ולא הסתפק במה שיש לו, לכן היה עונשו שגורש מגן עדן, והביא עליו חיי סבל ולבסוף מיתה, לכן אמר לו ה': איכה לשון קינה. השני משה רבינו: היו ישראל ברום המעלה ככוכבי השמים לרוב, ולא כעפר הארץ שכולם דשים עליו, אפילו הכי היה להם הרבה תרעומות בבחינת טורחכם ומשאכם

אשתו הראשונה של הרבי נפטרה, והוא נשא אשה שנייה, וציווה לפני מותו לבניו, שיהיו זהירים בכבודה כאילו היא אמא שלהם. ושפחתו של הרבי הייתה גויה אבל חכמה ונבונה, וכשהיתה בת 92 שנה, היה כוחה עמה, והייתה טועמת את המאכלים ויודעת מה המאכל צריך לתת לו. ופעם אחת ראתה אחד שהיה מכה בנו הגדול, מיד שימתא אותו בחרם. ונשאר בנידויו שלוש שנים, עד שעשו החכמים התרה לאיש הזה, משום כבודה של שפחת הרבי.

הדרך לרפואה ולבריאות

עצות והצעות ל"דיאטה": 1 - עודף משקל של מספר קילוגרמים נצבר לאורך זמן, ולכן אין טעם להתאכזב אם לא מצליחים להיפטר ממנו בתוך כמה שבועות. כדאי להיאזר בסבלנות. אם הירידה במשקל היא איטית ומתונה, הסיכוי לשמור על ההישגים גדול יותר. 2 - לא לאכול בעמידה: הבטיחו לעצמכם שתאכלו כל דבר, הדגש הוא על כל דבר, בישיבה בלבד. רוב הדברים שאנו לא אמורים לאכול, נאכלים בעמידה. אכילה ארעית ואינה מודעת עלולה לגרום לאכילה יתירה בכמויות גדולות ולא נחוצות. 3 - מים: קל יותר להוסיף לתפריט מאשר להחסיר ממנו. שתייה של שמונה עד עשר כוסות מים של 250 מ"ל ביום, תצמצם את כמות הנשנושים, כיוון שלעיתים קרובות הצמא מתפרש כרעב. אם נשתה מספיק - נאכל פחות.

דברי מוסר: אמונה ועבודת ה'

1 - צריך שנאמין שיש ה' שממציא את כל הנמצאות וממציא יש מאין, והוא משגיח ומושל בכל רצונו. ה' הוא יחיד בלי שום שתוף, וצריך ליראה אותו מפני העונש, ומפני רוממותו שהוא מלך נורא ואיום. 2 - אסור להוציא שם שמים מפיו, אלא בקריאת פסוק או בשעת התפילה. ואסור להזכירו אפילו בשאר

מה אתה מדבר אלינו, אנחנו לא אשמים בכל העוונות שהזכרת, הלא אבותינו, כלומר יוצאי מצרים חטאו ואינם, ואנחנו דור חדש, על מה כל התוכחה הזאת? אבל באמת הם שתקו ולא פתחו את פיהם, לפי שקשה לאדם לקבל תוכחה בשעה שהוא צודק ולא עשה עוון, ושולט על עצמו, ואינו דוחה דברי המוכיח, ובולע את הגלולה המרה, הרי אז בוודאי אדם כזה צדיק ונמנה עם שומעים חרפתם ואינם משיבים. וכשראה משה שתיקתם, שמח על זה ובירך אותם, ואמר להם שכמותם ירבו בישראל, לכן אמר להם: יוסף ה' עליכם "ככם" צדיקים אלף פעמים, וה' ישמרנו אמן.

היסטוריה בקצרה: 150 שנה אחרי

החורבן 220 למנינם

רבינו הקדוש נתעסק להשיא בתו של רבי חייא לבנו. כשהגיעה השעה לכתוב כתובה, מתה הנערה. אמר הרבי: חס ושלום, יש כאן פסול? ישבו ועיינו במשפחות, יצא להם שהרבי בא מאשתו של דוד המלך ושמה משפטיה. אבל בתו של רבי חייא שמתה באה משמעוי אחי דוד, ואינה בת מלכים. הלך הרבי וביקש בתו של רבי יוסי בן זמרא לבנו. פסקו ביניהם שילמד החתן בנו של הרבי בישיבה שתים עשרה שנה, ואחר כך יינשא. אבל כשהעבירו הארוסה לפני החתן וראה אותה שהיא יפה, אמר להם: הרי אני לומד שש שנים בלבד ואחר כך אינשא לה. העבירו אותה לפניו פעם שנייה. אמר להם: אכניס אותה לנישואין, ואחרי כן אלמד. משנשאה, הלך וישב ולמד שתים עשרה שנה בישיבה, ואשתו היתה עקרה ולא נתעברה. אמר הרבי: מה נעשה? נגרשנה? יאמרו עלינו: ענייה זו חיכתה לבני שתים עשרה שנה, ועתה נגרשנה? ואם אשיא לו אשה אחרת, הרי מצערים אותה. ביקש עליה רחמים ונתעברה.

הלשונות. 3 - צריך לאהוב את ה', לחשוק ולחבב ולהתפלל אליו ולעסוק בתורתו ולומר לפניו שירות ותשבחות. 4 - לא ישתמש בתענוגי עולם הזה, אלה מה שצריך לקיום גופו ופרנסתו, ויזכה אחרים בכל דבר מצווה. 5 - תהיה מחשבתו תמיד בשביל עבודת ה' ויאמר: "הרי אני אוכל ושותה וישן כדי שאהיה חזק ובריא לעבודתו יתברך". וכשהולך להביא פרנסה יאמר: הריני עושה בשביל להתנדב צדקה וללמד את בני תורה ומצוות בישיבה. 6 - צריך לכבד תלמיד חכם לאהוב אותו. 7 - צריך לקרוא קריאת שמע שחרית וערבית בזמנה וגם על המיטה. 8 - מצווה להתפלל בכוונה ולהבין מה הוא אומר ומה הוא מתפלל. 9 - צריך להדמות במידות לה' מה הוא רחום אף אתה רחום, ומה הוא חנון אף אתה וכו'. 10 - מצווה לכבד ולירא מבית הכנסת ומבית המדרש, לישוב במורא ובכבוד ראש, ולא ינהג בס קלות ראש ולא שיחה בטלה ובפרט בשעת קריאת ספר תורה ובחזרה ובקדיש. 11 - כשיש לפניו ספק אסור, יתרחק ממנו ולא יעשהו, וכל שכן אסור וודאי שלא יעשהו בכלל. 12 - צריך שיבטח בה', ולא ידרוש לחוזי כוכבים ולא למכשפים וכיוצא בהם, וישים כל בטחונו ואמונתו בה', יתברך. 13 - צריך לזכור תמיד חסדי ה' עליו יום יום, שעה שעה, וכל רגע ורגע, ויודה לו על כל מה שעשה עושה ויעשה עמו תמיד וה' ישמרנו תמיד אמן.

הראשון לציון: מרן הגאון חכם עובדיה

יוסף 1921-2003

אחר שעברו שלושים יום ללידת התינוק עובדיה יוסף, ביקש אביו רבי יעקב לעשות לו פדיון, והיה ביום 12 בחשוון, 1921. ובאותו יום נפטר בנו של הרב בן איש חי ושמו רבי יעקב חיים, ואז הובילוהו למנוחת עולמים כל בני העיר ששבתו ממלאכתם, מפני כבודו. כששמע

אביו של התינוק עובדיה שיש הלוויה, התפנה אף הוא מכל עסקיו בהכנת צורכי הסעודה לפדיון הבן, ויצא והשתתף בהלוויה. ובסיום ההלוויה, עמד רבי יעקב אבי הבן והכריז: דעו רבותי! עתה מתקיים פדיון הבן בביתי, לבני בכורי עובדיה יוסף, וכל הקהל מוזמנים היישר מכאן לסעודת הפדיון. מששמעו הקהל את הכרוז, הגיעו כולם לביתו, שרים רבים ורבנים גדולים, והשתתפו בפדיונו של התינוק על ידי הכהן הרב הגדול רבי אפרים הכהן ז"ל. וכולם בירכו את הרך הנולד, כי בו ימצאו נחמתם, וכה יעלה מעלה מעלה בתורה וביראת ה', ויהיה שמו כשם הגדולים בעם ישראל, ונסו יגון ואנחה. וכמה חודשים לאחר היוולדו, הניחתו אמו בעריסה שבחצר הבית, וכחום היום, עלה נחש שרף על מיטתו, וה' יתברך הצילו מנשיכתו, על ידי שכנה אחת ישמעאלית שהרגה את הנחש. יש לשאול, אם שם אביו של עובדיה היה יעקב עובדיה, איך נעשה שם משפחתו יוסף? וההסבר לכך, כי רוב משפחות יהודי בבל אינם נקראים בשם משפחה, אלא בשם האב. וכך, זקינו של חכם עובדיה נקרא עובדיה יוסף, ובנו על שמו, יעקב עובדיה, ובניו אחריו, כולם קרואים בשם משפחה כמותו, עובדיה, ומפני שעלו לארץ ישראל וכאן לא ישתנה שם משפחת האב משם משפחת הבנים. רק הרב, עוד מילדותו, לא מצא חן בעינו להיקרא בשם עובדיה יוסף עובדיה, לכן גמר אומר להישאר עם שני שמותיו, והשם השני שהוא יוסף יהיה לשם משפחתו.

סיפור

רבי יהודה נתחרט ונצטער עד מאוד על כך שחשד ביהושע שהוא הגנב, והתפלל וביקש מה' שיעניש אותו כדי לכפר עונו הגדול. ותפילתו זאת התקבלה בשמים, וסיפור עונשו מזעזע עד עומקי הנפש:

לשער מהו שיעור עיכול. אבל יכול הוא לברך אחרונה עד חצי שעה מאכילתם, ואם שהה יותר מחצי שעה, ישתדל לאכול עד כזית פירות, ואז יברך אחרונה ויפטור גם את מה שאכל לפני כן. או שישמע את הברכה האחרונה מאדם אחר שאכל. ואם אינו יכול לעשות כן, מותר לו לברך עד 72 דקות.

התורמים לעלון זה

איש חסד בעילום שם לברכה ולהצלחה עם כל המשפחה אמן. *** האחים המבורכים האדונים סולי, הלל ואחיותיהם למשפחת בווביה לברכה ולהצלחה ולע"נ אביהם המנוח זקי-יצחק בן שמחה ע"ה אמן. *** האדון אדמון נחום ואשתו הגברת לינה ובניהם לברכה ולהצלחה ולנחת רוח להנשמה הטהורה של התינוק יוסף-חיים בן אולגה ע"ה אמן. *** האדון עזרא שאשו הלוי ובנותיו לידי, סילוא, נורה וטובה לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"נ אשתו ואדונתם אמם נינה-שרה בת סילוא-סבות ע"ה אמן. *** האחים המבורכים האדונים אברהם, מוריס ואדוורד רימון ואחיותיהם אסתר, בירטא ונורמא למשפחת כהן לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"נ אמם גיול בת בהייה ע"ה אמן. *** הגברת סוזי פרתי ובעלה האדון דוד ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אחיה המנוח אברהם בן לינדה ע"ה אמן.

התרומות בשבוע זה הסתכמו לסך של \$400. ותזכו למצוות אמן.

מספר המבקרים הגיע ל- 205,300, +800 מבקרים מהעלון הקודם.

כל מי שיכול לתרום לעלון זה יבורך מפי עליון אמן.

העיר ארדיטשוב היא עיר גדולה מאז ועד היום הזה, מלאה היתה בפריצים, רוזנים ואנשי ממון ושררה, שהתגוררו בבתים נאים וארמונות מפוארים. ביניהם נמנה הרוזן "נלובסקי", אשר אמרו עליו שהיחיד שיכול להתחרות עם עושרו ועסקיו המסועפים, היה הרוזן פוטוסקי הנודע בכבודו ובעצמו. הראשון, נלובסקי, היה לו שיגעון גדלות ותחרות, עסק תמיד ללא הרף בלפאר את ארמונו ולרכוש לו רהיטים ושטיחים, תמונות וכלים, ושכיות חמדה שאין כמותם בכל המחוזות סביב. יותר מכל, נתן מהונו על קניית טבק ומוצרים. על גבי מדף מיוחד ונאה ערך הרוזן מיני מקטרות עתיקות וחדשות, ואותן היה מציג לכל אורח רם ונישא שביקר בארמונו שבפאתי העיר ארדיטשוב. מכה היה באצבעו כרמז למשרתו, ומיד היה מגיש לו טס של כסף ובו עלי טבק משובחים, עם מלקחיים מוזהבים. והרוזן הזה נוטל את המלקחיים וצובט בהם קומץ עלים ריחניים לפטם את מקטרתו.

דינים

- 1 - ברכת בורא נפשות, אין צורך לברך אותה במקום שאכל או שתה, כמו ברכת המזון, אלא רשאי לקום ממקומו ולברך אותה במקום אחר.
- 2 - מי שאכל פירות עד שבע מהם, ושכח ולא בירך אחריהם בורא נפשות, יכול לברך עד שבעים ושתים דקות מאכילתם.
- 3 - אבל לאחר 72 דקות לא יברך, אלא אם כן הוא מדגיש בעצמו שהוא עדיין שבע מהפירות ואינו תאב לאכול פירות, כי זה מראה שהמזון לא התעכל במעיו, ואם הוא מסופק, אם הוא שבע או לא שבע, לא יברך.
- 4 - מי שאכל אכילה מועטת של פירות ולא שבע מהם, ישתדל לברך מיד ברכה אחרונה, כיוון שבאכילה מועטת קשה

www.BethYosef.com